

[Lone Dybkjær]

er altid uheldigt. Det kender man også fra sin opdragelse af børn.

Jeg vil gerne sige, at jeg faktisk mente noget med den bekymring. Jeg mente, at der ikke burde være den ulighed, og jeg regner faktisk også med, at den debat, vi har haft om det, gør, at virksomhedsledere tænker sig om og ikke indfører den form for ulighed, også fordi virksomhedsledere vel nok er klare over, at det så bliver meget svært at foretage de offentlige besparelser, som de har været nogle af de første til at pege på.

Jeg må sige til fru Mette Groes, der ikke opfatter det som et forsøg fra LOs side på at boykotte loven, at det synes jeg fru Mette Groes skulle lade være med at sige, for det ved fru Mette Groes udmærket godt at det er. Så kan jeg meget bedre lide hr. Ager-schous bemærkning om, at det er et af de mere kreative kampmidler, man har taget i anvendelse. Det er dog ærlig snak. Det andet er falsk. Jeg kan ikke læse det som andet end boykot af loven, når LO til sine forbund skriver:

»Det må derfor tilrådes, at alle ved sygefravær kræver dagpenge med henvisning til, at fraværet skyldes en arbejdsskade. Undtaget fra dette bør alene være sygefravær, der helt oplagt skyldes andre ting end påvirkninger i arbejdet, f.eks. fravær efter trafikulykke, sportsskade o.lign., der ikke kan sættes i forbindelse med arbejdet.«

Det mener jeg nok er en temmelig vidtgående fortolkning, og jeg mener faktisk, at der er tale om boykot af loven. Jeg har også nævnt, at jeg synes, det er meget betænkeligt, at vi, hvis vi på et eller andet tidspunkt skal revidere loven, har været udsat for den form for pression. Jeg synes ikke, at det gør en revision lettere at foretage.

Tinning (VS):

Lad mig sige til socialministeren, at når jeg spurgte, hvad det var, der muligvis kunne få regeringen til at overveje nogle ændringer, så er det selvfølgelig, fordi jeg ved, at virkeligheden absolut ikke influerer på noget som helst i denne sammenhæng. Det, at dette indgreb tydeligvis ikke rammer alle, det, at dette indgreb tydeligvis er dybt asocialt, anfægter ikke socialministeren. Jeg ved godt, at socialministeren synes, at han anstændigvis vedholdende bør påstå det modsatte, men det ændrer ikke noget på tingene.

Så får vi at vide, at det er tekniske vanskeligheder. Tekniske vanskeligheder kan gøre indtryk. Derfor vil jeg godt stille et spørgsmål. Jeg nævnte et eksempel i min første runde, som hr. Waldorff nævnte allerede i sidste uge, med de højere læreanstalter, med de medarbejdergrupper, hvor der er fremmedkontrol alene i kraft af, at det arbejde, de laver, medfører, at de må gå hen på den pågældende højere læreanstalt. Det kan f.eks. være en laborant, der skal lave nogle prøver. Laboranten kan tydeligvis ikke blive syg, uden at det bliver opdaget. Lidt enklere er det, hvis man er videnskabelig medarbejder af den ene eller den anden slags. Det er en del af arbejdet, at man laver noget forskning, og det kan man f.eks. lave derhjemme. Så vil jeg godt spørge: er det sådan noget, socialministeren mener? På et tidspunkt går det faktisk op for socialministeren, nå ja, sådan kunne man godt forestille sig at det virkede, selv om VS nu har nævnt det 7 gange. På et tidspunkt finder socialministeren ud af, at det er rigtigt nok, og det er så en teknisk vanskelighed. Er det det? Jeg mener faktisk, det må være muligt for socialministeren at fortælle os lidt mere om, hvad det er, der kan gøre indtryk. Det var den ene ting.

Den anden ting er, at jeg lige skal sige i anledning af hr. Knud Linds bemærkning, at hvis hr. Knud Lind vil have en lille fremmedbog, så skal jeg da gerne melde mig som en af dem, der slår et kryds, hver gang hr. Knud Lind indfinder sig. Det er klart, at mulighederne for at svindle herinde er præcis lige så store, som de er en lang række andre steder. Jeg skal selvfølgelig ikke antyde noget som helst om, hvem der kunne finde på at udnytte mulighederne.

I forhold til socialministerens bemærkninger om de svage er jeg altså nødt til at sige, at den går ikke med den argumentation, enhver minister efterhånden bruger: når man har rettet et voldsomt angreb mod en eller anden befolkningsgruppe, så vider man hjernen og hitter på en eller anden gruppe, som står lidt svagere, og så siger man: dér kan I bare se – derfor er vi så dybt sociale! Den går altså ikke. Selvfølgelig skal man ikke sammenligne med bistanndsmodtagere eller modtagere af bistanndhjælp, som i øvrigt for længst har fået nedskåret hjælpen. Man skal sammenligne med de forskellige dele af grupperne i arbejde.